

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Златко Василев Павлов,
ЮЗУ „Неофит Рилски” – Благоевград

**на дисертационен труд
за присъждане на образователната и научна степен „доктор”**

Област на висше образование: 1. Педагогически науки,
Професионално направление: 1.3. Педагогика на обучението по...,
Научна специалност: Методика на обучението
по словесно-изпълнителско и театрално изкуство

Автор: Мирослав Костадинов Стоилов

Тема: „Оптимизиране на актьорската психотехника чрез куклено-театрална изразност (в обучението на студентите – бъдещи актьори)”

Научен ръководител: доц. д-р Златко Павлов

Работата по дисертационния труд е следствие от иновативността на учебните планове на специалностите Театрална педагогика и Актьорско майсторство, където специалистите от бившата катедра по Театрално изкуство на факултета по Изкуствата към Югозападния университет „Неофит Рилски” в Благоевград предусещаха необходимостта от познания и от сферата на куклено-театралното изкуство при обучението на студентите-бъдещи актьори за драматичен театър. Сериозните постижения в тази иновация идват с работата на Мирослав Стоилов в специалността „Актьорско майсторство”. Естествено е докторантът да се насочи към задълбочено изследване на куклено-театралните изразни средства, които ще развият актьорската психотехника в полза на бъдещите драматични актьори.

Висшето образование, което има Мирослав Стоилов /Куклено-театрална режисура/, школовката му от младежките години във водещ театрален колектив, професионалната му реализация са оптимални хоризонти за театрално-педагогическата му работа при провеждане на експерименталната установка по темата на дисертацията. Изборът на темата за дисертационния труд е в съответствие с познанията, вижданията на изследователя и педагога, както и с търсенията на съвременната театрална педагогика .

Актуалност на дисертационния труд:

В съвременния български театър се наблюдава интересното явление, че водещи актьори и режисьори в драматичните ни театри са с образование от сферата на куклено-театралното изкуство. Наблюдава се и друга тенденция – актьори за драматичен театър, завършили п р е д и м н о в Благоевград, лесно се вписват в трупите на куклените ни театри. Тази тенденция е резултат и от дейността на дисертанта, както и от иновациите

в учебния план на специалността Актьорско майсторство на ЮЗУ „Н. Рилски“.

Актуалността на дисертационния труд в областта на методиката на обучение по театрално изкуство се предполага от:

- търсенията на театралната педагогика за обучение и възпитание на бъдещите актьори, които да притежават психотехника, приложима както за театралната сцена, така и за богатото разнообразие на сценичните и други актьорски визии, инсталации и проявления;
- значимостта на изобразителността на кукленото изкуство за театралните явления – един от феномените на съвременния български театър.

Познаване на проблема:

В дисертационния труд забележимо присъства ерудираността на Мирослав Стоилов по темата, видно е, че познава стойностните литературни източници, както и основните научни достижения в областта на изследванията на театралното изкуство, така и на многообразието на сценичните и визуални форми. Интердисциплинарна е тематиката на този труд – в сложни взаимовръзки са отделни аспекти от педагогиката, психологията, изкуствата.

Водещата проблема е оптимизирането на актьорската психотехника, чрез куклено-театралните изразни средства.

Структура и характеристика на дисертационния труд

Дисертацията е в обем от 186 страници, литературните източници са 137 на кирилица и 13 на латиница.

Структурата на труда е следната:

Въведение, четири глави, заключение, литература и приложения. В първа глава Мирослав Стоилов акцентира върху по-значими историко-теоретически елементи, във втората глава определя основни характеристики и значимостта на актьорската психотехника, в трета глава разгъва експерименталната си програма за оптимизирано овладяване на актьорската психотехника, в четвърта глава анализира резултатите от експеримента.

Основни аспекти на изследователската работа:

От сложността и неточностите на терминологичните определения в областта на театъра Мирослав Стоилов е съумял да намери онези определения, които имат значимост и носят най-същностните характеристики на понятията, с които борави в труда си. Внимателното вглеждане в текста на първа глава, разкрива, че авторът на този труд наистина е успял да отсее по-несъстоятелните определения и е подбрал защитим от съдържателна гледна точка понятиен апарат.

Трудната задача на изследователя в проблематиката на дисертацията е намиране на модел за провеждане на експеримента. Мирослав Стоилов пише: „...моделът предполага от една страна изследване на процесите по овладяване на актьорската психотехника и от друга фиксиране на педагогически критерии, които моделът трябва да удовлетвори, за да повлияе положително върху самото им овладяване..... Моделът /трябва/ да създава условия за мотивирана и ефективна активност в учебния процес от страна на обучаващите се; да предоставя на театралния педагог възможности да оптимизира овладяването на актьорската психотехника чрез въвеждане на стимулиращи и мотивиращи действия; да бъде систематизиран така, че да осигурява висока степен на достъпност за обучаеми и педагози; да обогати възможностите за индивидуално творческо себеизразяване на обучаващия се, както и да развие уменията им за екипност в творческата работа; да довежда до удовлетворение на естетическите и творчески потребности на изграждащия се творец.

Мирослав Стоилов с успех създава свой модел и въз основа на това съумява да изведе до успех своя експеримент.

Дисертационният труд впечатлява с ерудираността на автора, с умението му да анализира, както и да заема собствени позиции в полемични области.

Публикациите и участията на дисертанта в научни форуми са в съответствие с количествените изисквания за придобиване на образователната и научна степен "доктор".

Заклучение

Дисертационният труд е резултат от отговорна, задълбочена изследователска и творческа работа върху неизследвана проблематика у нас. Постиженията на дисертанта са с научно-приложна насоченост, представляват иновативно постижение за театралната педагогика и развива майевтичните ѝ начала. Оценявам високо този труд и считам, че неговите приноси са значими за театралната теория и практика. Въз основа на качествата на труда заявявам и своето съгласие за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ на Мирослав Костадинов Стоилов.

01.11.2015 година,
Благоевград.